

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΣΟΠΕΓΧΑΟΥΕΡ.

Ἀπὸ πολλοῦ οἱ Ἀναγνώσται τῆς Κλειῶς ἔλαβον οἰκειο-
τητα πρὸς τὰς ἰδέας ἐνὸς τῶν μεγαλοφυστέρων ἀντι-
προσώπων τῆς νεωτέρας γερμανικῆς φιλοσοφίας, τοῦ ἀγελά-
στου Σοπεγχαούερ. Παρατιθέντες σήμερον τὴν εἰκόνα αὐτοῦ
συνοδούμεν μετὰ βραχείας βιογραφικῆς σκιαγραφίας, εἰς τὰ
κυριώτερα περιορισμένης, καθ' ὃν τρόπον ἐκ τῶν ἔργων αὐ-
τοῦ συνελέξαμεν μέχρι τοῦδε πᾶν ὅ,τι καὶ τοὺς μὴ ἐξ ἐπαγ-
γέλματος φιλοσοφοῦντας δύναται νὰ ἐν-
διαφέρει. Ὁ ἡμέτερος Συγγραφεὺς ἐγεν-
νήθη τῇ 10/12. Φεβρουαρίου 1788 ἐν
Δάντσιγ, ἔνθα ὡς ἐπισημότατος ἔμπορος
διέτριβεν ὁ πατήρ του. Ἡ γνωστή, ὡς
δόκιμος ὅπως οὖν συγγραφεὺς διηγημά-
των καὶ ὁδοιπορικῶν, μήτηρ του Ἰωάννα
ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ Ἀδέλα συνετέλεσαν
πολλὰ εἰς τὴν πρωϊμωτάτην τοῦ παι-
δὸς ἀνάπτυξιν, εὐρυνθεῖσαν κατόπιν διὰ
τῆς βαθείας σπουδῆς τῆς ἀγγλικῆς καὶ
γαλλικῆς φιλολογίας, ἃς νεαρώτατος
ἐμελέτησε διατρίψας ἐναλλάξ ἐν ταῖς
οἰκείαις χώραις. Τῷ 1809 ἐνεγράφη ἐν
τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γοτtingης καὶ διή-
κουσε φυσικῶν καὶ ἱστορικῶν μαθημά-
των, ἅτινα ἰδιαζόντως ἠγάπησε, δι' ὅλου
τοῦ βίου διατελέσας ἐνημέρος πασῶν τῶν
προόδων, ὅσαι ἐγένοντο τότε ἐν Ἀγγλίᾳ
μάλιστα καὶ Γαλλίᾳ εἰς τὴν φυσικὴν,
τὴν χημείαν, τὴν ὀρυκτολογίαν, βοτανι-
κὴν, ζωολογίαν καὶ ἀνατομίαν πρὸ πάντων. Πάντα ταῦτα
οὐσιωδῶς ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ φιλοσοφικοῦ αὐτοῦ συστήματος,
διακρινομένου ἀφ' ὅλων τῶν μετὰ τὸν Κάντιον γερμανικῶν
φιλοσοφημάτων διὰ τῶν εὐρυτάτων αὐτοῦ ἀρχῶν. Τὴν πρῶ-
την πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν ὠθησιν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ καθηγ.
Schulze, ὃς μάλιστα ἠκολούθησε καὶ τὴν συμβουλὴν, ὅπως
πρώτους πάντων μελετήσῃ τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Κάντιον,
καὶ ἔπειτα λάβῃ εἰς χεῖρας τὰ ἔργα τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ
Σπινόζα, δι' ὅπερ οὐδέποτε μετενόησεν ὁ βραδύτερον μέγας
τῶν χρόνων ἡμῶν σκεπτικός. Ἀνακηρυχθεὶς διδάκτωρ ἐν
Ἰέννη μετέβη εἰς Βεῖμάρην, ἔνθα ἐγνώρισε τὸν Γκαίτε, δι-
δάξαντα αὐτὸν τὴν περὶ χρωμάτων διδασκαλίαν του καὶ οἰ-
κειότατα ἐξ ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης πρὸς αὐτὸν διατεθέντα.
Κατὰ τὴν ἐν Δρέσδῃ τετραετὴ μέχρι τοῦ 1818 διατρίβῃ
καὶ διηνεκὴ εἰς μελέτας ἐνασχόλησίν του ἐξέδωκε τὴν „περὶ

ὁράσεως καὶ χρωμάτων“ πραγματείαν του, καὶ μετὰ ἐν ἔτος
τὸ περίπυστον ἔργον του „ὁ Κόσμος ὡς βούλησις καὶ παρά-
στασις“.

Ἄλλ' ἡ ἀπροσδόκητος ἀφάνεια, εἰς ἣν περιέπεσε τὸ ἀρι-
στούργημα ἐκείνο, καὶ ἡ δόξα, ἥς ἀπῆλθε συγχρόνως ὁ με-
γαλοφύης θορυβοποιὸς Ἐγκελος, ὑπῆρξαν τὰ πρῶτιστα αἰτία
τῆς σιωπηλῆς τοῦ Σοπεγχαούερ μισανθρωπίας. Τὴν γόνιμον
ταύτην σιωπὴν διέκοψε διὰ τῆς δημο-
σιεύσεως δύο ἄλλων περιφήμων συγγρα-
φῶν τῆς „βουλήσεως ἐν τῇ φύσει“ καὶ
τῆς „ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως“.

Ἐπὶ τριάκοντα κατόπιν ἔτη ἐξῆ ὁ
ἄγνωστος φιλόσοφος ὡς τοῖς πᾶσι γνω-
στὸς μισάνθρωπος, εἰς τοὺς μονήρεις δὲ
περιπάτους αὐτοῦ μόνον σύντροφον εἶχε
τὸν μικρὸν του κύνα. Ἀόρατοί τινες δε-
σμοὶ τῆς συγχρόνου παγκοσμίου φιλολο-
γίας συνδέουσι τὸν εὐφάνταστον, ἀλλὰ
καὶ μελαγχολικώτατον φιλόσοφον μετὰ
τοῦ ἰταλοῦ Λεοπάρδη, τοῦ Βύρωνος, τοῦ
γάλλου Μυσσέ καὶ ἄλλων τινῶν κατη-
φῶν πνευμάτων, τὰ ὅποια καθ' ὅλην τὴν
ἐπὶ γῆς διαμονὴν των δὲν κατάρθωσαν
νὰ ἐξεύρωσι τὰ αἰτία τῆς ἀνεξηγήτου
στενοχωρίας των.

Ἡ μερίστη τῶν ἀρετῶν τοῦ Σοπεγ-
χαούερ ἦν ἡ βαθεῖα καὶ ἄκρα σοβαρό-
της μετ' ὃν ἐμελέτα τὴν φιλοσοφίαν,

ἀφίνων τοὺς ἄλλους, ὡς ἔλεγε, νὰ τὴν ἐπαγγέλλωνται. Τολ-
μηρὸς καὶ ἄφοβος εἰς τὰς σκέψεις του κατήντα εἰς συμπε-
ράσματα ὑπερμαχοῦντα τῆς ἀπολύτου ἀληθείας, ἥς τὰ δξύ-
τερα βέλη ἐξεσφονδόνισε κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ὁπαδῶν
πασῶν τῶν σχολῶν τοῦ ἀμοιβαίου θαυμασμοῦ, ὧν προΐσταντο
ἐνίοτε μεγάλοι τῶν χρόνων ἐκείνων ἐξοχώτητες. Ὅτε δὲ
βραδύτερον διὰ ζωηρᾶς ἐν Ἰταλίᾳ λογοκρισίας ἀνεγνωρίσθη
ἡ ὑπέροχος τοῦ συγγραφέως ἀξία καὶ ἡ πνευματικὴ πρὸς τὸν
περιπαθέστατον Λεοπάρδην συγγενεία του, διερράγη περὶ τὰ
τέλη τοῦ βίου του καὶ ὁ περικαλύπτων αὐτὸν πέπλος τῆς
ἀφανείας καὶ συνέρρεον παρ' αὐτῷ πλῆθος θαυμαστῶν καὶ
ὁμοτίμων. Ἐκτοτε παρεδόθη αὐτῷ τὸ σκήπτρον, ὅπερ ἐν-
τίμως διεμφισβήτησε καὶ ἀπέκτησεν ὡς ἐνθερμος τῆς ἀλη-
θείας φίλος. Ὁ Σοπεγχαούερ ἀπέθανε τῇ 9/21. Σεπτεμβρίου
1860 ἐν Φραγκφούρτῃ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

3. EMMANOÏHA Δ. ΡΟΪΔΟΥ ΠΑΡΕΡΓΑ. Ἐκδιδόντος Δημητρίου
I. Σταματοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά,
1885. — Σελ. κδ' καὶ 280 εἰς 8^ο. Μίαν τῶν κομψωτέρων καὶ πολυτι-
μοτέρων ἐκδόσεων τῶν Καταστημάτων Ἀνδρέου Κορομηλά ἀποτελεῖ ὁ
πρῶτος οὗτος τόμος τῶν *Παρέργων* τοῦ κ. Ροΐδου, ὃν τὴν εἰς ἐν ὅλον
συναγωγὴν εὐφροσύνης ἐχαιρετίσαμεν πρὸ πολλοῦ, φρονούντες, ὅτι ἐρη-
νεύομεν τὴν κοινὴν διὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ φιλοτίμου Ἐκδότου ἐπικρότησιν.
Μετὰ τὴν γνωστὴν ἤδη τοῖς ἡμετέροις Ἀναγνώσταις εἰσαγωγὴν τοῦ
Συγγραφέως περὶ γλώσσης ἐπιτάσσονται αἱ ἐξῆς ἐκ τῶν καλλίστων αὐτοῦ
διατριβῶν: Τὰ στιγματα. — Αἱ Μάγισσαι τοῦ Μεσαιῶνος. — Οἱ βρυκό-
λακες τοῦ Μεσαιῶνος. — Ὁρέστης καὶ Πυλάδης. — Χρυσῆς. — Ἀριστο-
τέλης Βαλαωρίτης. — Πέτρος ὁ β'. τῆς Βρασιλίας. — Τί εἶναι φιλοκαλία.
— Ἡ ἀμφίβολος ζωὴ. — Περὶ τῆς συμφορωτέρας εἰς τὴν διάνοιαν μελέ-
της. — Περὶ ἱκανοποιήσεως. — Οἱ Ρωμαῖοι δούλοι καὶ ὁ Χριστιανισμός.

— Ημερολόγιον ὁμογενοῦς. — Επιστολὴ Ἀγγλίδος περὶ Γλυπτικῆς. —
Ἀσμοδαῖκός. — Μωσαϊκόν. — Περὶ τῶν σήμερον Ἑλλήνων.

4. ΚΗΡΥΞ, σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον τῇ
συνεργασίᾳ πολλῶν λογίων. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἔτος Α'. 1885.
Συνερίζον τὰς ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς ὑπηρεσίας τοῦ προγενεστέρου
Θρησκ., καὶ ἀντιπροσωπεῖον τὸν ὁμώνυμον ἐκείνῳ ἑλληνικὸν ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει Σύλλογον τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶνε ἀξίον πάσης ὑποστηρίξεως.

5. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΟΣ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ. Φύσις καὶ θε-
ραπεία τῆς νόσου, ὑπὸ Π. Γενναδίου, καθηγητοῦ καὶ διδάκτορος τῶν
φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ εὐλόγητος συν-
οφίζεται ἡ ἀκριβὴς διάγνωσις καὶ θεραπεία τῆς νόσου τῶν ὑμῶν ἐπὶ τῇ
βάσει πασῶν τῶν συγχρόνων ὑπὸ ξένων ἐπιστημῶν καὶ ἰδίων τοῦ Συγ-
γραφέως γενομένων παρατηρήσεων.